

[Indenrigsministeren.]

en Forhandling med Finansministeren. Andet og mere ligger der ikke deri.

J. Chr. Jensen: Naar Sagen skal henvises til Udvalg, er der ikke megen Grund til at forlænge denne Diskussion, men jeg vil dog gøre en ganske kort Bemærkning til den højtærede Indenrigsminister.

Indenrigsministeren læste op, hvad jeg sagde i 1939, og det staar jeg naturligvis fuldt og helt ved. Jeg vil gerne føje til, at paa det Tidspunkt var der ikke andet at gøre. Den Inddeling efter Risici, som var foreslaaet af Kommissionen, maatte Rigsdagen gaa med til, og det skete heldigvis enstemmigt, men det ændrer jo ikke noget ved Forholdet, som det ligger i Dag. De Love, der er vedtaget, maa gaa deres Gang, indtil der vedtages noget andet; det er da heldigvis saaledes, at Lov kan ændres ved Lov.

Maa jeg spørge den højtærede Indenrigsminister: Hvad vil man gøre ved de Selskaber og de Personer, der ikke kan betale? Jeg tænker her særlig paa de store sociale Selskaber. De kan ikke skaffe disse Penge. Skal der saa foretages Udpantning, eller hvad har Indenrigsministeren tænkt sig i den Henseende?

Jeg skal for øvrigt kun henvise til, hvad jeg sagde i mit første Indlæg. Jeg personlig har den Opfattelse, at vi ved mere i Dag, end vi vidste dengang, og det, vi ved i Dag, gav mig Anledning til at sige det, jeg sagde før, og det vil jeg fastholde.

Forslagsstilleren (Aksel Møller): Nu skal vi naturligvis passe forfærdelig meget paa, at vi ikke gaar hen og bliver gale i Hovedet paa hinanden, for vi skal jo se at naa et Resultat, som kan samle et Flertal i dette høje Ting. Derfor skal jeg tøjle mine Ord, naar jeg svarer den højtærede Indenrigsminister paa hans Bemærkninger om mit Forhold til Statsmagten i 1939. Det lød nærmest, som om man var formanet til at tale Sandhed og man skulde tilstaa, at saadan var det, og jeg indrømmer, at saadan var det, og saadan er det efter min Mening i Dag. Jeg mener ikke, at Staten har en juridisk Erstatningspligt, men jeg holder paa, at den har en moralsk. Jeg ved ikke, hvor den højtærede Indenrigsminister har

lært de Kunster saadan at kunne faa ud af Debatten i 1939, at jeg har bestridt en moralsk Forpligtelse hos Staten eller, hvad der maa ske er rigtigst at sige, hos Samfundet. Det tror jeg ikke han kommer nogen Vegne med.

Vi er i Dag i den Situation, at vi har tre Muligheder. Den ringeste er at lade det blive, som det er. Saa har vi den Mulighed at foretage en Udligning af Krigsforsikringsbidragene uden Statens Mellekomst, og endelig har vi den Mulighed at lade Staten træde ind med større eller mindre Beløb. Det er de tre Muligheder, vi skal forhandle om, og til dem synes jeg ikke den højtærede Indenrigsminister har haft særlig meget med, der lover godt for Forhandlingerne, men vi maa da haabe, at Vejret forandrer sig undervejs.

Hans Pinstrup: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen, der mente, at Befæstningsanlæggene udelukkende fandtes paa Landbrugsjord, at det langt fra er Tilfældet. Mange store Befæstningsanlæg findes inden for Byomraader, men de reableres af Staten, saa snart de ligger uden for Landbrugsjord. Det er netop det, der er Forskellen.

Over for det ærede Medlem Hr. Aksel Møller maa jeg fastholde, at det er det rene Opspind at tale om, at det i sin Tid var Landbruget, der medvirkede til, at det blev, som Tilfældet er. Der foreligger en klar Redegørelse fra det nedsatte Udvalg. Man vil ikke i Betænkningen finde et eneste Ord fra nogen Side, der omtaler disse Særønsker eller Særinteresser. Det er rent saglige Betragtninger, der ligger bag, som Følge af den naturlige Interessedeling inden for de forskellige Forsikrings-selskaber og Kredit- og Hypotekforeninger. Med Hensyn til Løsreforsikringen udtalte den daværende Handelsminister Kjærboel under Forhandlingerne — det staar Sp. 3986 i Folketingstidenden 1940 —, at Spørgsmaalet vedrørende Landbrugets Løsøre har været indgaaende behandlet i et nedsat Udvalg:

„Og man er kommet til det Resultat, at der i Forbindelse hermed opstod saa mange forskellige Spørgsmaal, at det ikke var muligt at ordne dem gennem det her omhandlede Forsikringsinstitut, og dette Udvalgs Sammensætning repræ-